

Rugăciunea Anei a fost ascultată

Versetul cheie: „Când a venit vremea, după ce Ana a rămas însărcinată, a născut un fiu și i-a pus numele Samuel, zicând: «Pentru că l-am cerut de la Domnul.»”
1 Samuel 1:20

Pasaje biblice selectate:
1 Samuel 1:1-28; 2:1-11

Înainte ca Israelul să aibă regi, trăia un om numit Elcana, care avea două soții, Penina și Ana. Penina avea copii, în timp ce Ana nu avea niciunul. În fiecare an, Elcana își ducea familia la Silo pentru a se închina și a aduce jertfe Domnului, dând o parte din jertfă fiecărui membru al familiei sale. Elcana îi dădea o porție dublă Anei, din cauza dragostei sale mari pentru ea.

Penina, însă, o batjocorea pe Ana pentru că nu avea copii, iar această cruzime continua an după an, făcând-o pe Ana să plângă și să nu mănânce. În cele din urmă, într-un an, Ana s-a rugat în tăcere lui Dumnezeu și a făcut un jurământ, spunând: „Doamne Atotputernic, dacă vei privi suferința roabei Tale și te vei aminti de mine, și nu vei uita pe roaba Ta, ci îi vei da un fiu, atunci îl voi dăruia Domnului pentru toate zilele vieții lui, și niciun brici nu se va atinge vreodată de capul lui.” 1 Samuel 1:1-11

Dumnezeu a ascultat rugăciunea Hannei. În anul următor, ea a născut un fiu și l-a numit Samuel. (1 Samuel 1:19,20). Jurământul pe care îl făcuse lui Dumnezeu, de a nu permite ca un brici să atingă capul fiului ei, era jurământul nazireat. Acesta era „un jurământ special, un jurământ de separare față de Domnul”. Ca parte a acestui jurământ, pe lângă faptul că nu trebuia să-și taie părul, nu trebuia să bea vin și nici să mănânce nimic din viță de vie. Cel care făcea acest jurământ nu trebuia să aibă contact cu niciun cadavru, inclusiv cu membrii familiei imediate. (Numeri 6:1-21). Pe toată durata în care o persoană se supunea jurământului nazireu, acea persoană era „sfântă pentru Domnul”. Numeri 6:8

Numele Ana înseamnă „favoare” sau „har”. Ucenicilor Domnului li se spune: „Prin har sunteți mântuiți, prin credință; și aceasta nu vine de la voi: este darul lui Dumnezeu. Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8,9). Ana a dus o viață de rugăciune. Se ruga când era tulburată. Se ruga și când era recunoscătoare, cum ar fi atunci când și-a prezentat copilul Samuel marelui preot Eli. 1 Samuel 2:1-11

Îndemnul lui Pavel este: „Nu vă îngrijați de nimic, ci în orice lucru, prin rugăciune și cereri, cu mulțumiri, prezentați cererile voastre lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile în Cristos Isus.” (Filipeni 4:6,7). Trebuie să ne punem pe deplin speranța și încrederea în Dumnezeu, să avem un spirit de bucurie și să ne rugăm neîncetat, cerând în armonie cu promisiunile Sale. Astfel, vom avea pacea lui Dumnezeu și vom putea „să mulțumim în

orice circumstanțe d ”, oricare ar fi voia Sa. 1
Tesaloniceni 5:16-18

Hana a adus un mare sacrificiu lui Dumnezeu. Ea și-a dedicat fiul Samuel să trăiască jurământul nazireu de dedicare completă față de Domnul în toate zilele vieții sale. Astăzi, urmașii consacrați ai lui Cristos au făcut, de asemenea, un jurământ pe viață de consacrare completă față de Dumnezeu, incluzând separarea de „lucrurile moarte” ale acestei lumi rele. Aceștia, în schimb, „se îmbracă cu Cristos”, dezvoltând roadele și harurile Duhului Sfânt. Galateni 3:27; Efeseni 4:24; Coloseni 3:10-17